

Afgiften kunde betales afdragsvis i Løbet af Aarene 1933—38 med $\frac{1}{6}$ aarlig., men det stod de afgiftspligtige frit for at betale hele Beløbet paa een Gang mod en Rentegodtgørelse paa $3\frac{1}{2}$ pCt. af de forlods indbetalte Afdrag.

Afgiften skulde ikke kunne bringes til Fradrag ved Beregning af den skattepligtige Indkomst til Skatteansættelse.

I sin Forelæggelsestale henviste Ordføreren for Forslagsstillerne til, at et tilsvarende Lovforslag i Sommersamlingen 1924 blev forelagt af den socialdemokratiske Regering (se Aarbogen for 1924, Side 41).

Ved 1. Behandling mindede Finansminister *H. P. Hansen* om, at det i sin Tid fra socialdemokratisk Side forelagte Lovforslag om en ekstraordinær Formueafgift afveg fra det nu stillede derved, at Skattens Udbytte skulde benyttes til *Afbetaling paa Statsgælden*, og Ministeren betragtede det som en Fejl, at Rigsdagen ikke vedtog dette Forslag. Det foreliggende Lovforslag ansaa han for uigennemførligt; naar Regeringens Forslag om en Renteskat til et Beløb af ca. 35 Mill. Kr. om Aaret havde mødt saa stor Modstand fra Venstre og Konservative, som Tilfældet var, kunde ingen for Alvor tro, at der skulde være Mulighed for nu at gennemføre et Forslag, der førte til en Formuebeskatning paa ca. 60 Mill. Kr. aarlig i 6 Aar.

Efter Ministerens Tale motiverede *Hans Hansen (Rørby)* paa Retsforbundets Vegne følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*:

Idet Folketinget *afviser den Videreførelse af Reguleringspolitikken* med Statsindgreb i Erhvervslivet, som det foreliggende Forslag om Formueafgift saavel som de af Regeringen forelagte Kriseforslag om Korntold m. v. er et Led i, opfordrer Tinget Regeringen til at *søge Krisen afledet og fuld Beskæftigelse opnaaet* gennem en Lovgivning, der

1. *inddrager Grundrenten* saaledes, at alles Ligeret til at være paa Jorden sikres gennem fuld Grundskyld, hvis Paaligning i Overgangstiden kan fordeles ved at yde Skødehaverne en Afkortning i Forhold til Gælden og tilvejebringe Dækning herfor gennem en Afgift af Obligationer i fast Ejendom,
2. *afskaffer alle Toldskatter og Valutacentralen* samt alle andre hjemlige Hindringer for den frie Handel mellem Landene, idet disse Foranstaltninger hemmer Varebytningen og